

ον καὶ ἐκεῖνο λέγει / τὸ γράμμα ὁπούκαμε ἀφέντης ὁ πρὲ Ντομένικος νὰ μὴν ἀζί-
 ην ἀντζιν λέ / γειν καὶ ἂν ἴσως καὶ βρεθῇ καὶ ἄλλο γράμμα ἢ πρωτύτερον ἢ ὕστερό-
 ερον νὰ μὴν ἀ / ξίζην πάρεξ ἐτοῦτον ὁποῦ κάνει τώριν νὰ ἔχην τὸ κυρος καὶ ἀνέ-
 ρωπτο εἰς τὸν ἅπαν / τα αἰῶνα. Ἀκόμη λέγειν ἡ αὐτὴν κερά Μαρούκα πὼς θέλει
 ἐ τὴν κοντετζιὸν ἐ / τούτην ὅτιν νὰ μὴν μπορῇ ποτὲ τὸ αὐτὸν σπίτιν μήτε νὰ
 συληθῇ μήτε ν' ἄλλαχ / τὴν παρὰ πάντα νὰ εἶναι εἰς τὸν ἄνωθεν μπάνκον καὶ τὰ
 ἑξῆς. Ἀκόμα ὁ ἀ / φέντης ὁ Μητροπολίτης καὶ τὸ αἰνδεσιμώτατον καπίτουλον
 θεωρώντας τὴν καλὴ ὁροξιν / τῆς αὐτῆς κερά Μαρούκας ὁποῦ ἔκαμε εἰς τὸν μπάνκον
 θέλου καὶ ἡ ἀφεντίαν τος / ἐδῶ πρεζέντε καὶ δίνουσιν τῆς ἕξε τζικίνια χρυσᾶν διὰ
 χάριν / ἀντὶ χά / ριτος / τῆς αὐτῆς / δωρεᾶς εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν ἀξιοπίστων
 μαρτύρων καὶ τὰ ἑξῆς.

/ — Ἐγὼ Φραντζέσκος Κορονέλλος Βικάριος μαρτυρῶ πὼς τὰ ἄσπρα ὁποῦ ἤδωκε /
 ὁ ἄνωθεν ἀφέντης πρὲ Ν[[ν]]τομένεγος εἶπενε ἀτός του τὸ ἐμολόγησε πὼς
 δὲν ἤτονε ἐδι / κὰν του μὰ τῆς ἄνωθεν κερά Μαρούκας.

/ — Ἐγὼ Γιερόνυμος Κόντες μαρτυρῶ πὼς τὰ ἄνωθε ρεάλια ὁποῦ ἐγόρασεν τὰ
 σπίτια ὁ / ἀφέντης πρὲ Τομένικος δὲν ἤτανε δεκά του ἀμὴ ἤτανε τῆς κερα
 Μαρούκας καὶ / σκαθὼς ἐμολόγησεν ἀτός του καὶ μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν —

/ — Χρυσῆς Κορονέλλος μαρτυρῶ πὼς ὁ μαστρό Κωσταντῆ μὲ τὴν γυναῖκα του
 τὴν κερά Μαρούκα ἔκαμα ρητὴν τονα / τιὸ εἰς τὸ πάνκο καὶ εἶδα πὼς τό ἐδώ-
 κασίνε καὶ ἕξι τζικίνια

/ — Μᾶρκος Κορονέλλος πὼς τὸ ἄνωθεν ἀντρόγυνο ἔκαμαν τὴν παρὼν τονατζιόνε
 εἰς τὴν / κυρία μας Μητρόπολη καὶ εἶδα τὴν δόση τῶν τζικινίω καὶ μαρτυρῶ
 στὰ ἄνωθεν —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα μὲ θέλημα τῶν ἄνωθεν.*

240

Μισιάρικο

φ. 136^r

/ + Ἐβγαλμένη Φ 140

/ [+ Εἰς δό] ξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ [[Νοευ]] Ἰουνίου
 23/ εἰς τὸ Μαργού / νο παρόντος ἐμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου καὶ τῶν ὑπο-

* Ὁλόκληρη ἡ ἀνωτέρω πράξις ἔχει διαγραφεῖ.

γραφόντων αξιοπί / στων μαρτύρων ἐδῶ παρὼν ὁ πολλὰ ἔκλαμπρος ἀφέντης Τζωρ-
τζάκης Σουμμαρίπας / ὁ νοικοκύρης καὶ ἀφεντότοπος τοῦ ἄνωθεν Μαργούνου καὶ
ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ καλόγερος / κύρ Γεράσιμος Κουτούκαρης λέγοντας ὁ ρηθεὶς
ἀφέντης Τζωρτζάκης πὼς τὴν ποτα / μίδα ὅπου ἔχειν ἐδῶ εἰς τὲς Ἐγγαρεὺς ἀντί-
περα τοῦ Μαργούνου καὶ σύνμπλια τοῦ Κα / μπίου καὶ Κουμούνας Στράτας τὴν
ὁποία ποταμίδα τὴν ἤδωκε ὁ ἄνωθεν ἄρχος / τοῦ εἰρημένου καλογέρου διὰ μισά-
ρικη παντοτινὴ σήμερ τεσσερις χρόνοι καὶ γραφὴ / νουδαρικὴν δὲ τοῦ ἔκαμε τώρα
τὴν σήμερον τοῦ κάνει τὴν μπαροῦσαν γραφὴν καὶ κον / τετζιόνες ἡγου τοῦ τὴν
ἔδωκε ὅτιν νὰ εἶναι κρατημένος νὰ τὴν δουλεύῃ καλὰ καὶ ἐνπι / στεμένα νὰ τὴν
ξανκλίσῃ καὶ νὰ τὴ μερέψῃ ὅλην καὶ νὰ τῆς κάμῃ ρεπάρα ἀπὸ τὸν μπο / ταμὸν
νὰ μὴν τὴν ἐπατῇ τὸ νερόν καὶ νὰ τὴν ἐσπέρνῃ χειμωνικὴν καὶ καλοκαιρινὴν καὶ
νὰ / βάνῃ καὶ ποτιστικὸν κάθεν χρόνο καὶ ὅ,τιν ξαπεστείλῃ ὁ ἀφέντης ὁ Θεὸς εἰσὲ
νιτρά / δα νὰ μοιράζεται εἰς τὴν μέσῃ ἴσια πρὸς ἴσια χωρὶς κανένα ἔγγανος καὶ
νὰ / εἶναι κρατημένος ὁ αὐτὸς κοπιαστής νὰ πηγαίνῃ τὴν μάρτε πού θέλῃ γγι-
ξεῖν / τοῦ ἄρχου εἰς τὸ ἀρχοντικόν του μὲ ἐδικές του ὁξοδες ὁ κοπιαστής καὶ νὰ τοῦ
πηγαίνῃ / καὶ τὸ κανίσκιν τοῦ πραμάτου κάθε ἐβδομάδα εἰς τὸ ἀρχοντικόν του κατὰ
τὴν τάξιν καὶ κάνοντάς τὴν καλὰ καὶ ἐμπιστεμένα καὶ νοικοκυράτα ὡς προμετάρειν
νὰ τὴν ἔ / χῃ καὶ αὐτὸς καὶ οἱ κληρονόμοι του καὶ νὰ πηγαίνῃ παίδιω παιδιῶν
τος εἰ δὲ σὲ κανέναν / καιρὸν καὶ δὲν ἐθέλασιν τὴν ἐδουλεύου ἢ αὐτὸς ἢ οἱ κληρονό-
μοι του ὡς προμετάρειν νὰ / βγαίνου ἀπὸ μέσαν καὶ νὰ χάνου τοὺς κόπους τος εἰ
δὲ πάλι καὶ κάνουν τὴ καλὰ ὡς ἄνωθεν / προμετάρου καὶ δὲν ἐθέλασιν ταιριάζου νὰ
τὴ μοιράζου νὰ παίρνου οἱ κοπιαστάδες τὸ ἓνα / τετάρτιν καὶ οἱ νοικοκυροὶ τὰ
τρία ἡποῦριν νὰ ἀποκόβγεται τὸ πρᾶμα νὰ τὸς ἐπληρώ / νῃ τὸ ἓνα τετάρτιν ὅ,τιν
ξίξειν καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀκόμη προμετάρειν ὁ αὐτὸς καλόγερος / ὅτιν νὰ κτίσῃ καὶ
ἓνα σπίτιν μέσαν εἰς τὴν αὐτὴν μποταμίδα εἰς μαρτυρίας τῶν / κάτωθεν αξιοπίστων
μαρτύρων.

/ — Τζῳρτζος Σουμμαρίπας στέργω ὡς ἄνωθεν —

/ — Τζάνες Κρίσπος μάρτυρας ὡς ἄνωθε.

/ — Παντελοῦς Ἰωάννη Βάβουλα καὶ Νικόλας Μοσχόπουλος μάρτυρες ὑπὸ χειρὸς
κάμοῦ τοῦ ὁ / πογράφοντος νοταρίου μὴ ξ[[ε]]εύροντας γράμματα —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.